

KŘEŠŤANÉ VČERA I DNES

Inspirace pro dospělé

Farní katechetický projekt
Choceň 2013-14

Úvod

Vážení členové a přátelé choceňské farnosti!

Držíte v ruce druhý díl průvodce letošním liturgickým rokem, který je určen dospělým.

Dosud jsme měli možnost věnovat se v hojné míře katolickým tradicím (pouť, posvícení, dušičky, advent, Vánoce a svátky svatých). Snažili jsme se pochopit jejich původ a objevit jejich poselství pro současné křesťany.

V následujícím období se budeme zaměřovat na život ze svátostí a na kvalitní prožití postní doby a Velikonoc. Opět se budeme snažit sledovat propojení tradice a postmoderní doby v kontextu naší vlasti.

Na každý týden je připravena pěkná modlitba, která navazuje na téma nedělního kázání.

Zvláštní příležitostí k osobnímu duchovnímu obohacení jsou vybrané kapitoly z apoštolské exhortace papeže Františka *Radost evangelia*, která byla představena v závěru Roku víry, o slavnosti Krista Krále v předchozím roce. Překlad je pouze neoficiální, převzatý ze stránek české sekce vatikánského rozhlasu, avšak to nijak neumenšuje moudrost a nadšení, které ze slov Svatého otce číší.

V závěru každé kapitoly najdete opět námět na aktivitu s dětmi, který může inspirovat rodiče či prarodiče. Od námětu „pro sebe“ jsme upustili, jelikož dospělý křesťan by se neměl již jen nechat pasivně vést, ale měl by sám aktivně hledat Boží cesty. O to víc je důležitý prázdný rámec pro vaše osobní nápady a inspirace.

Ať nám všem Pán hojně žehná po celý nový rok!

P. Jiří Pešek

12. 1. 2014 Svátek Křtu Páně - KŘEST

Díky za křest

Děkuji ti, nebeský Otče,
že jsem se ve křtu narodil z vody a z Ducha Svatého k novému životu.
Mohu se nazývat tvým dítětem,
poněvadž tys mi daroval podíl na svém životě.
Děkuji ti, Ježíši Kriste, za tvou smrt a vzkříšení.
Jsem k tobě připojen jako ratolest k vinnému kmeni.
Jsem část tvého Těla, jsem přičleněn k svatému lidu, k chvále Otce.
Děkuji ti, Duchu Svatý, že do mého srdce vešla tvá láska.
Ty žiješ ve mně a vedeš mě k životu oslavování Boha a služby bratřím.
Chci jednou obdržet se všemi svatými dědictví,
které je připraveno těm, kdo Boha milují. Amen.

Slovo papeže Františka o radosti pramenící z Krista

Radost evangelia naplňuje srdce i život těch, kdo se setkávají s Ježíšem a kdo se od Něho nechávají vysvobodit z hříchu, smutku, vnitřní prázdnoty a osamění. S Ježíšem Kristem se vždycky rodí a obrozuje radost. V této exhortaci se obracím k věřícím křesťanům, abych je vyzval k nové etapě evangelizace vyznačující se touto radostí a ukázal putující církvi cesty příštích let.

Velké riziko nynějšího světa s jeho rozmanitou a dotěrnou konzumní nabídkou je individualistický smutek, který prýští ze zpohodlnělého a lakomého srdce, z chorobného dychtění po povrchních rozkoších a z izolovaného vědomí. Když se vnitřní život uzavře do vlastních zájmů, není už prostor pro druhé, nemohou už vstoupit chudí, nenaslouchá se Božímu hlasu, nezakouší se již radost z Jeho lásky a nerodí se nadšení pro konání dobra.

I věřící jsou ohrožováni tímto jistým a trvalým rizikem. Mnozí do něj upadají a stávají se rozmrzelými a nespokojenými lidmi bez života. Toto není volba důstojného a plného života, toto není touha po Bohu, toto není život v Duchu, který pramení ze srdce vzkříšeného Krista.

(Radost evangelia 1-2)

Námět na aktivitu s dětmi

Popovídejte si s dětmi o jejich křtu a prohlédněte si fotografie. Starší děti mohou nakreslit návrh na křestní roušku. S dětmi můžete vyrobit dvojitou svíci z tvrdého papíru (papír je na jedné straně přeložen a nerozstřížen). Dovnitř vepište jméno dítěte, datum narození, datum jeho křtu, křestní jméno, jméno kmotra, jméno toho, kdo křtil, kostel, ve kterém bylo pokřtěno. Zvenku děti ozdobí svíci nějakým motivem.

Moje postřehy, myšlenky, zkušenosti:

19. 1. 2014 Týden modliteb za jednotu křesťanů

Modlitba za jednotu křesťanů

Pane Ježíši, v předvečer své smrti jsi za nás prosil, aby všichni tvoji učedníci byli jedno, jako ty ve svém Otci a tvůj Otec v tobě. Dej nám, abychom bolestně pociťovali svou nesjednocenost jako nevěru. Dej nám, abychom poctivě uznali a statečně odvrhli svou lhostejnost, nedůvěru a vzájemné nepřátelství. Dopřej nám, abychom se všichni bez výjimky sešli v tobě, aby nejen z našich úst, ale také z našich srdcí neustále stoupala tvá modlitba za jednotu křesťanů. Za takovou jednotu, jak ty ji chceš, a těmi prostředky, jak ty je chceš. Dej, abychom v tobě, který jsi dokonalá láska, našli cestu, jež vede k jednotě v tvé lásce a v tvé pravdě. Amen.

Slovo papeže Františka o osobním setkání s Kristem

Zvu každého křesťana, ať už je kdekoli a v jakékoli situaci, aby dnes obnovil svoje osobní setkání s Ježíšem Kristem nebo alespoň přijal rozhodnutí nechat se od Něho potkat a denně Jej bez ustání hledat. Nikdo nemá sebemenší důvod myslet si, že se jej toto pozvání netýká, protože nikdo není vyloučen z radosti, kterou přinesl Pán. Kdo riskuje, nebude Pánem zklamán, a kdo učiní malý krůček směrem k Ježíši, objeví, že On už jeho na příchod čekal s otevřenou náručí.

Toto je chvíle, kdy je třeba říci Ježíši Kristu: „Pane, nechával jsem se oklamávat, tisícero způsoby jsem unikal před tvou láskou, ale nyní jsem znovu zde, abych obnovil svoji smlouvu s Tebou. Potřebuji Tě. Vysvobod mne znovu, Pane, přijmi mne opět do své vykupitelské náruče.“ Tolik dobrého se nám dostává, když se k Němu vracíme poté, co jsme bloudili!

Znovu naléhám: Bůh nikdy neochabuje v odpouštění, jsme to my, kdo ochabujeme v žádosti o odpuštění. Ten kdo nás vyzval odpustit

„sedmdesát sedmkrát“ (Mt 18,22), nám dává příklad. On odpouští sedmdesát sedmkrát. Vrací se, aby nás znovu a znovu bral na svá ramena.

Nikdo nám nebude moci odejmout důstojnost, kterou nám uděluje tato nekonečná a nezlomná láska. S jemnocitem, který neklame a vždycky umí vrátit radost, umožní nám pozvednout hlavu a začít znovu. Neutíkejme před Ježíšovým vzkříšením, nikdy se nevzdávejme, ať se děje, co se děje. Nic nás nemůže hnát kupředu více než Jeho život!

(Radost evangelia 3)

Námět na aktivitu s dětmi

Hledejte s dětmi, co mají společného s ostatními sourozenci a čím mohou přispět k jednotě u vás doma.

Moje postřehy, myšlenky, zkušenosti:

26. 1. 2014 Obrácení sv. Pavla - BIŘMOVÁNÍ

Prosba za život v síle biřmování

Pane, náš Bože, darovals mi ve svátosti biřmování Ducha Svatého, který mě posvěcuje a sjednocuje s Kristem. Mám být před světem svědkem Kristovy radostné zvěsti, jeho lásky, jeho smrti a vzkříšení. Pomáhej mi, abych byl živým údem církve, abych tě v ní oslavoval skrze Krista v Duchu Svatém. Pomáhej mi vedením Ducha Svatého, abych sloužil všem lidem, jak to činil Ježíš Kristus. Amen.

Slovo papeže Františka o radostném křesťanství

Jsou křesťané, jejichž styl vypadá jako postní doba bez Velikonoc. Uznávám ovšem, že radost se neprožívá stejným způsobem ve všech životních etapách a okolnostech, které jsou někdy velmi tvrdé. Přizpůsobuje se a přetváří a vždycky zůstává alespoň paprskem světla, který se rodí z osobní jistoty, že jsme nekonečně a nadevše milováni. Chápu lidi, kteří inklinují ke smutku kvůli vážným těžkostem, které je sužují, avšak postupně je třeba dovolit, aby se začala probouzet radost víry jako tajemná, ale pevná důvěra i uprostřed těch nejhorších protivenství. (...)

Pokušení se objevuje často ve formě výmluv a obviňování, jako by bylo zapotřebí nesčetných podmínek, které by umožnily radost. Děje se tak, protože technologická společnost dokázala rozšířit možnosti potěšení, avšak stěží dovede opatřit radost. (...)

Jedině díky setkání – či opětovnému setkání – s Boží láskou, která se proměňuje na šťastné přátelství, jsme vyproštěni ze svého izolovaného vědomí a sebevztážnosti. Stáváme se plně lidští, když jsme více než lidští, když dovolíme Bohu, aby nás vedl nad nás samotné, abychom dosáhli své

opravdovější existence. Tam spočívá zdroj evangelizační činnosti. Protože, přijal-li někdo tuto lásku, která jej obdarovává smyslem života, jak by mohl potlačovat touhu sdělit ji druhým?

(Radost evangelia 6-8)

Námět na aktivitu s dětmi

Popovídejte si s dětmi o sv. Pavlu. Společně si přečtete příběh Pavlova obrácení. Děti mohou událost namalovat.

Se staršími dětmi si můžete popovídat o svátosti biřmování. Na džbánu s vodou vysvětlíte rozdíl mezi svátostí křtu a biřmováním. Naplňte džbán po okraj – stejné je to i při křtu – člověk je naplněn Duchem Svatým. Pak vodu přidejte, až začne přetékat – takto je křesťan naplněn při biřmování. Je tak plný Ducha Svatého, že nemá dary jen pro sebe, ale i pro druhé.

Moje postřehy, myšlenky, zkušenosti:

2. 2. 2014 Svátek Uvedení Páně do chrámu - EUCHARISTIE

Modlitba po přijímání slovy Písma svatého

- Mluv, Hospodine, tvůj služebník poslouchá. (1 Sam 3,9).
- Nežiji už já, ale žije ve mně Kristus. (Gal 2,20).
- Čím se odplatím Hospodinu za všechno, co mi prokázal? (Ž 116,12).
- Nalezla jsem miláčka svého srdce. Uchopila jsem ho a nepustím ho. (Pís 3,4)
- Ty jsi Kristus, Syn Boha živého! (Mt 16,16).
- Pán můj a Bůh můj! (Jan 20,28).

Slovo papeže Františka o zákonitosti darování

Dobro se vždycky chce sdílet. Každá autentická zkušenost pravdy a krásy sama sebou expanduje a každý člověk, který prožívá hluboké osvobození, dostává větší vnímavost pro potřeby druhých. (...)

Je to nabídka k životu na vyšší úrovni, ale s nemenší intenzitou: Život sílí, když se daruje, a slábne v izolaci a pohodlnosti. Ti kdo nejvíce využívají možnosti života, opouštějí bezpečný břeh a nadchnou se posláním předávat život druhým. Když církev vybízí k evangelizačnímu nasazení, nedělá nic jiného než to, že ukazuje křesťanům pravou dynamiku osobní realizace: Tady objevujeme další hlubokou zákonitost reality: život roste a zraje v míře, s jakou jej odevzdáváme za život druhých. Koneckonců, toto je misijní poslání.

Evangelizátor by se proto neměl tvářit pořád jako na pohřbu. Obnovme a posilme horlivost, sladkou, útěchplnou radost ze šíření evangelia a to i tehdy, musíme-li zasévat v slzách. Kéž by současný svět mohl slyšet

radostnou zvěst, po níž ve své úzkosti i naději touží, nikoliv od hlasatelů smutných, malomyslných, netrpělivých a úzkostlivých, ale od hlasatelů evangelia, jejichž život kypí horlivostí. Od těch, kteří jako první zakusili Kristovu radost.

(Radost evangelia 9-10)

Námět na aktivitu s dětmi

Stařec Simeon nazval Ježíše „světlem pro všechny národy“. Vysvětlete dětem rozdíl mezi světlem a temnotou. Nechte je poslepu poznávat různé předměty a pak totéž mohou dělat s otevřenýma očima. Zeptejte se dětí, jaký byl rozdíl – ve tmě to bylo náročnější. *Pán Ježíš je pro nás světlem, které nás dovede do věčného domova.*

Moje postřehy, myšlenky, zkušenosti:

9. 2. 2014 Panna Maria Lurdská – POMAZÁNÍ NEMOCNÝCH

Modlitba za nemocné

Milosrdný Bože, Tvůj jednorozený Syn nesl naše neduhy a ukázal nám tak, jaká síla je skryta v trpělivé snášení bolesti; shlédni s otcovou láskou na našeho nemocného bratra (na naši nemocnou sestru) a na všechny, které tíží bolesti a jiné útrapy nemoci, a uzdrav je. Dej, ať poznají, že ani v nemoci nejsou sami, ale zůstávají spojeni s Kristem. Amen.

Modlitba v nemoci

Nebeský Otče, není snadné přijmout tuto nemoc.

Netrpělivě čekám, až budu zase zdravý.

Pomoz mi, abych došel klidu, abych poznal, že je to pro mě čas spásy.

Mohu na tebe v klidu myslet a tázat se, co se mnou zamýšlíš.

Ukaž mi, co naplňuje neklidem mé vlastní srdce a pomáhej mi to překonat. Daruj mi svůj pokoj.

Dej, ať mám opět naději a skrze ni rozdávám odvahu druhým. Amen.

Slovo papeže Františka o síle a elánu od Boha

Obnovená zvěst nabízí věřícím - i těm vlažným a nepraktikujícím - novou radost ve víře a evangelizační plodnost. Její jádro a podstata je vskutku stále tatáž: Bůh projevující svoji nezměrnou lásku v Kristu usmrčeném a vzkříšeném. On neustále obnovuje svoje věřící, ať jsou jakéhokoli věku, obdařuje je silou, „jako orli dostávají křídla, běží a neumdlí, jdou bez únavy“ (Iz 40,31). Kristus je „věčně radostné poselství“ (Zj 14,6); je „stejný včera i dnes i navěky“ (Žid 13,8), ale jeho bohatství a krása jsou nevyčerpateľné. On je stále mladý, je trvalým pramenem novosti.

Církev nepřestává žasnout, jak „bezdná je Boží štědrost, moudrost a poznání!“ (Řím 11,33). Sv. Jan od Kříže říkal: „toto houští moudrosti a vědění Božích je tak hluboké a nesmírné, že i kdyby o něm duše věděla sebevíc, vždy bude moci vstoupit hlouběji“. Anebo také, jak pravil svatý Irenej: „Kristus svým příchodem přinesl s sebou veškerou novost“.

On může svojí novostí vždycky obnovit náš život a naše společenství a nabízené křesťanství, byť prochází temnými dobami a církevními slabostmi, nikdy nestárne. Ježíš Kristus může také rozbít nudná schémata, v nichž se Jej snažíme uvěznit a překvapuje nás svojí neustálou, božskou kreativitou. Pokaždé vrátíme-li se k prameni a obnovujeme původní svěžest evangelia, ukazují se nové cesty, kreativní metody, jiné výrazové formy, výmluvnější znamení, slova nabitá novým významem pro dnešní svět. Ve skutečnosti je každá autentická evangelizační aktivita vždycky „nová“.

(Radost evangelia 11)

Námět na aktivitu s dětmi

Společně s dětmi navštivte nemocného člověka. Děti pro něj mohou nakreslit obrázek nebo mu vyrobit dárek.

Moje postřehy, myšlenky, zkušenosti:

16. 2. 2014 Sv. Valentýn – SVÁTOST MANŽELSTVÍ

Modlitba manželů

Bože, ustanovil jsi manželství, abychom jím udržovali život lidského pokolení, vzájemně si pomáhali a radovali se ze své lásky. Prosíme tě tedy, ať spolu opravdu žijeme v lásce, trpělivosti a pokoji a zachováme si věrnost. Posiluj nás, abychom své děti vychovali ve víře a v kázni a aby jim byl náš manželský vztah dobrým příkladem pro život. Pomáhej nám snášet trpělivě nesnáze života. Žehnej našim úmyslům a pracem. Pomáhej nám, ať ve všem dobrém i zlém stojíme při sobě a spolu kráčíme cestou k nebi.

Modlitba snoubenců

Otče, máme se navzájem rádi.

Připravujeme se, abychom si udělili svátost manželství.

Děkujeme ti, že jsi nás jednoho pro druhého stvořil a dal nám, abychom se našli.

Dej nám, ať vzájemně a pravdivě poznáváme své přednosti

a oceňujeme je, ale ať poznáme i své nedostatky a vyrovnáme se s nimi.

Ať se zodpovědně rozhodneme, zda se chceme jeden druhému darovat

a jeden druhého přijímat po celý život.

Dej nám dar sebeovládání, ať dojdeme k manželství v čistotě. Amen.

Slovo papeže Františka o rodině

Rodina prochází hlubokou kulturní krizí jako všechna společenství a všechny sociální vazby. V případě rodiny se křehkost vztahů stává obzvláště závažnou, protože jde o základní buňku společnosti, místo, kde si osvojujeme život v různosti a příslušnost k druhým a kde rodiče předávají dětem víru. Manželství bývá nahlíženo jako pouhá forma citového uspokojení, které lze vytvořit jakkoliv a uzpůsobit podle sensibility každého. Avšak neodmyslitelný přínos manželství pro

společnost přesahuje rovinu emotivity a potřeb vlastních páru. Nerodí se, jak učí francouzští biskupové, z milostného sentimentu, který je z definice prchavý, ale z hlubokého závazku přijatého snoubenci, kteří se odhodlají uzavřít plné životní společenství.

Postmoderní a globalizovaný individualismus favorizuje životní styl oslabující rozvoj a stabilitu vztahů mezi lidmi a znetvořuje rodinné svazky. Pastorační práce musí ještě lépe ukázat, že vztah s naším Otcem po společenství žádá a povzbuzuje, aby uzdravovalo, prosazovalo a posilovalo mezilidské vztahy. Zatímco se ve světě, zvláště v některých zemích, objevují různé formy válek a střetů, my křesťané trváme na uznávání druhého, hojení ran, budování mostů, navazování vztahů a vzájemné pomoci „nesení břemen jeden druhému“ (srov. Gal 6,2). Na druhé straně vznikají dnes mnohé formy sdružení na obranu práv a pro dosažení šlechetných cílů. Žízeň po sdílení se tak projevuje u mnoha občanů, kteří chtějí být tvůrci sociálního a kulturního pokroku.

(Radost evangelia 66-67)

Námět na aktivitu s dětmi

Připravte společně s dětmi slavnostní nedělní oběd. Vyprávějte dětem, kdy jste se svým partnerem potkali, jakých vlastností si na svém partnerovi ceníte.

Moje postřehy, myšlenky, zkušenosti:

23. 2. 2014 Svátek Stolce sv. Petra – SVÁTOST KNĚŽSTVÍ

Modlitba za kněze

Dobrý Otče, přijmi naše prosby za naše duchovní otce. Pronikni jejich srdce milostí Ducha Svatého, opravdovostí a láskou, aby se ti stále více podobali. Ať posvěcují sebe i nás, ať nás vedou k tobě, ať vždy u nás naleznou pomoc a pochopení. Amen.

Modlitba za kněžská a řeholní povolání

Pane Ježíši, povolal jsi své apoštoly, aby se stali rybáři lidí. Přiváděj k sobě i dnes horlivé a ušlechtilé muže a učni z nich své učedníky. Vlož do jejich duší svou touhu po vykoupení všeho lidstva, s níž denně obnovuješ na našich oltářích obět kříže. Pane, jenž stále žiješ a přimlouváš se za nás, otevři jim všechny kraje, kde tolik lidí usilovně hledá světlo pravdy a teplo lásky. Ať poslušni tvého povolání pokračují v tvém díle spásy na zemi, vytvářejí tvé tajemné Tělo, to je církve, a stanou se solí země a světlem světa.

Pane, dej také mnoha ženám účast na povolání, které pramení z tvé lásky. Ať jsou čisté a velkodušné. Dej jim touhu po dokonalosti, k níž vybízí evangelium, a přiveď je k tomu, aby se ze všech sil a s celou vroucností své lásky daly do služeb církve a trpících a nemocných lidí.

Slovo papeže Františka o hlavním poslání církve

Ačkoli po nás poslání evangelizovat požaduje velkorysé nasazení, bylo by chybou chápat je jako heroický osobní úkol, poněvadž toto dílo je především Jeho a přesahuje to, co můžeme objevit a pochopit. Ježíš je „prvním a největším hlasatelem evangelia“. V jakékoli formě evangelizace má primát vždycky Bůh, který nás povolal ke spolupráci s Ním a podněcuje nás mocí svého Ducha. Pravou novotou je ta, kterou chce Bůh sám tajemně vytvořit a kterou inspiruje, provokuje, orientuje a doprovází tisícero způsoby. V celém životě církve se musí vždy projevovat, že iniciativa patří Bohu, který „si nás zamiloval“ jako první (1 Jan 4,10) a že

jenom „Bůh dává růst“ (1 Kor 3,7). Toto přesvědčení nám umožňuje uchovávat radost uprostřed tak náročného a vyzývavého úkolu, který zaujme celý náš život. Vyžaduje všechno, ale současně nám nabízí všechno.

Jan Pavel II. nás vyzval, abychom uznali, že „se nesmí polevovat v hlásání radostné zvěsti“ těm, kdo jsou daleko od Krista, protože je to „*první úloha církve*“ a „misionářské zájmy jsou na prvním místě“. Misijní činnost „představuje i dnes pro církev *velkou výzvu*“. Co by se stalo, kdybychom vzali tato slova skutečně vážně? Jednoduše bychom uznali, že misijní činnost je *paradigmatem každé církevní činnosti*. V tomto smyslu prohlásili latinskoameričtí biskupové, že „již nemůžeme zůstat klidní a pasivně čekat v našich kostelech“ a že je nezbytné „přejít od jednoduché konzervační pastorace k pastoraci rezolutně misionářské“. Tato úloha je nadále zdrojem těch největších radostí církve: „Tak bude v nebi větší radost nad jedním hříšníkem, který se obrátí, než nad devětadesáti spravedlivými, kteří obrácení nepotřebují“ (Lk 15,7).

(Radost evangelia 12, 15)

Námět na aktivitu s dětmi

Zeptejte se dětí, co všechno vědí o papeži, našem biskupovi či knězi. Společně se pomodlete za biskupy a kněze.

Moje postřehy, myšlenky, zkušenosti:

2. 3. 2014 SVÁTOST SMÍŘENÍ

Modlitba díků za smíření

Velebí má duše Pána, protože mi prokázal milosrdenství. Sňal ze mě břemeno hříchů, daroval mi znovu mír a pokoj, který jsem ztratil. Bože, láskyplný Otče, sotva kdy pochopíme celou hloubku tvé lásky k nám hříšníkům. Děkuji ti za tvou dobrotu a slibuji, že za mým dobrým předsevzetím budou následovat i činy, že se budu poctivě snažit je uskutečňovat. Vždyť jsi mi dal v této svátosti sílu a milost. Chci s ní spolupracovat a žít tak, abych se směl těšit na setkání s tebou tváří v tvář v hodině smrti. Moje nebeská Matko Maria, pomáhej mi, abych dodržel, co jsem v této svátosti slíbil. Můj anděli strážný, chraň mě. Můj křestní patrono a vzore, přimlouvej se za mne, aby mně Kristus dal účast na svých zaslíbeních.

Slovo papeže Františka o milosrdném přístupu

Pastýři i všichni věřící, kteří provázejí své bratry ve víře nebo na cestě otevírání se Bohu, nesmějí zapomínat na to, co velmi zřetelně učí *Katechismus katolické církve*: „Přičitatelnost a odpovědnost za nějaké jednání může být snížena a dokonce potlačena neznalostí, roztržitostí, násilím, strachem, návyky, bezuzdnými vášněmi a jinými psychickými nebo sociálními činiteli.“ Proto aniž by se snižovala hodnota evangelního ideálu, je zapotřebí doprovázet milosrdenstvím a trpělivostí různé etapy růstu jednotlivých lidí vytvářející se den po dni.

Kněžím připomínám, že zpovědnice nemá být mučírna, nýbrž místo Pánova milosrdenství, které podněcuje ke konání možného dobra. Malý krůček uprostřed velkých lidských omezení může být Bohu milejší než zvnějšku korektní život toho, který tráví své dny, aniž by čelil vážným těžkostem. Ke všem musí dosahovat útěcha a podnět spasitelské lásky Boží, která působí tajemně v každém člověku, překračujíc jeho defekty a jeho pády.

Vidíme tedy, že evangelizační úsilí se pohybuje mezi jazykovými omezeními a vymezenými okolnostmi. Vždycky usiluje o co nejlepší předání pravdy evangelia v daném kontextu a nezříká se pravdy, dobra a světla, které může vnést, není-li možné zdokonalení. Misionářské srdce je si vědomé těchto omezení a stává se „u slabých slabým... pro všechny vším“ (1 Kor 9,22). Nikdy se neuzavírá, nikdy se nestahuje do vlastního bezpečí, nikdy nevolí sebeobrannou rigiditu. Ví, že samo musí růst v chápání evangelia a rozlišování cest Ducha, a proto se nezříká možného dobra, nýbrž riskuje, že se zašpiní blátem z cesty.

(Radost evangelia 44-45)

Námět na aktivitu s dětmi

Ved'te děti k tomu, aby uměly odpustit a poprosit za odpuštění, pokud někomu ublíží.

Moje postřehy, myšlenky, zkušenosti:

9. 2. 2014 První neděle postní - POKUŠENÍ

Modlitby v pokušení

Stvoř mi čisté srdce, Bože!

Odejdi, satane!

Ježíši, tobě žiji; Ježíši, tobě umírám; Ježíši, tvůj jsem v životě i ve smrti.

Zachraň mě, Ježíši!

Ježíši tichý, srdce pokorného, přetvoř naše srdce podle srdce svého.

Nedej mi klesnout, Ježíši!

Slovo papeže Františka o pokušení bohatství

Tak jako přikázání „nezabiješ“ klade jasné meze, aby zajistilo hodnotu lidského života, musíme dnes říci „ne ekonomii vyřazování a nerovnosti“. Tato ekonomie zabíjí. Není možné, aby nevzbuzoval zájem fakt, že stařec nucený žít na ulici zemřel podchlazením, zatímco pokles kurzu na burze ano. Toto je vyřazování. Už nelze tolerovat fakt, že se vyhazuje jídlo, když existují lidé, kteří hladovějí. To je nerovnost.

Dnes je všechno vydáno napospas konkurenci a zákonu silnějšího, kde mocný pohlcuje slabšího. V důsledku této situace jsou obrovské masy populace vyřazovány a marginalizovány: jsou bez práce, bez perspektiv, bez východisek. Sama lidská bytost je považována za konzumní zboží, které lze použít a potom zahodit. Zavedli jsme „skartační“ kulturu, která je dokonce prosazována. Nejde už jenom o fenomén vykořisťování a útlaku, ale o něco nového. Vyřazováním je zasažena příslušnost ke společnosti, ve

keré se žije, u samotného kořene, poněvadž spodina, periferie či bezmocnost není v ní, ale mimo ni. Vyřazování nepředstavují „vykořisťované“, nýbrž odpadky, „zbytky“.

Jedna z příčin této situace spočívá ve vztahu k penězům, který jsme zavedli, protože pokojně přijímáme jejich nadvládu nad sebou a našimi společnostmi. Finanční krize, kterou procházíme, nám umožňuje zapomínat, že u jejího původu je hluboká antropologická krize: negace primátu lidské bytosti! Stvořili jsme nové idoly. Adorace starozákonního zlatého telete (srov. Ex 32,1-35) našla novou a nelitostnou verzi ve fetišismu peněz a v diktatuře ekonomie, která nemá tvář ani opravdový lidský účel. Světová krize, která zasahuje finančnictví i ekonomii, vyjevuje nerovnosti a především vážný nedostatek antropologického směřování, které redukuje lidskou bytost na jedinou z jejích potřeb: na konzum.

(Radost evangelia 53,55)

Námět na aktivitu s dětmi

Společně s dětmi se zamyslete, co jim brání v cestě k Bohu, co je pro ně důležitější než modlitba, nedělní bohoslužba.

Moje postřehy, myšlenky, zkušenosti:

16. 3. 2014 Druhá neděle postní

- MODLITBA

Modlitba

Můj Ježíši, chtěl bych ti sloužit, ale nenacházím cestu.
Chtěl bych konat dobro, ale nenacházím cestu.
Chtěl bych tě nalézt, ale nenacházím cestu.
Chtěl bych tě milovat, ale nenacházím cestu.
Neznám tě ještě, můj Ježíši, protože tě nehledám.
Hledám tě, a nenenacházím tě.
Přijď ke mně sám, můj Ježíši.
Jestliže mi nepomůžeš, můj Ježíši, nikdy tě nebudu milovat.
Můj Ježíši, jestliže mě chceš mít, rozetni má pouta.
Ježíši, buď mým Spasitelem! Amen.

(Filip Neri)

Slovo papeže Františka o zákonu lásky

Svět je drásán válkami a násilím anebo zraňován rozšířeným individualismem, který rozděluje lidské bytosti a staví je proti sobě, aby dychtily po vlastním blahobytu. (...) Křesťany všech komunit světa bych rád požádal zejména o svědectví bratrského společenství, které se stane přitažlivým a zářivým. Kéž všichni mohou obdivovat, jak o sebe vzájemně pečujete, dodáváte si vzájemně odvalu a doprovázíte se: „Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku k sobě navzájem“ (Jan 13,35). (...) Prosme o milost radovat se nad plody druhých, které patří všem.

(...) Velice mne trápí, když se v některých komunitách a dokonce mezi zasvěcenými osobami setkávám s různými formami nenávisti, rozdělení, očerňování, ostouzení, pomsty, žárlivosti, touhy vnucovat vlastní ideje za

každou cenu až k persekucím, které se podobají neúprosnému honu na čarodějnice. Koho chceme evangelizovat tímto jednáním?

Prosme Pána, aby nám dal chápat zákon lásky. Jak dobré je mít tento zákon! Jak dobré je mít se vzájemně rádi nade vše! Ano, nade vše! Každému z nás je určena pavlovská pobídka: „Nedopusť, aby tě zlo přemohlo, nýbrž přemáhej zlo dobrem“ (Gal 6,9). Všichni zakoušíme sympatie i antipatie a možná jsme v této chvíli na někoho rozzlobeni. Řekněme Pánu: „Pane, jsem rozzloben na toho či onu. Prosím tě za něho a za ni“. Modlit se za člověka, na kterého se hněváme, je opravdovým krokem k lásce a je to úkon evangelizace. Učiňme to dnes! Nenechme si ukrást ideál bratrské lásky!

(Radost evangelia 99-101)

Námět na aktivitu s dětmi

Modlete se společně s dětmi, nechte je formulovat, za co konkrétně chtějí Bohu děkovat, za co ho chtějí prosit.

Moje postřehy, myšlenky, zkušenosti:

13. 3. 2014 Třetí neděle postní - JEŽÍŠ - PRAMEN ŽIVÉ VODY

Modlitba podle C. S. Lewise

Pane, v této modlitbě obnažuji naprosto svou duši. Vědomě se obracím ne k Tobě, jak si Tě představuji já, ale k Tobě, jak Ty znáš sám Sebe. Zavrhuji všechny své myšlenky a obrazy Tebe, plně uznávám jejich subjektivní podstatu a spoléhám se zcela na skutečnou, mimozemskou a neviditelnou Přítomnost, která je se mnou na tomto místě a kterou já sám nikdy nemůžu poznat tak, jak Ona zná mne. Pane, pomoz mi stále více a více toužit po tom, abych Tě poznával takového, jaký opravdu jsi. Amen.

Slovo papeže Františka o poslání každého věřícího

Mocí obdrženého křtu se každý člen Božího lidu stává misionářským učedníkem (srov. *Mt 28,19*). Každý pokřtěný bez ohledu na svoji funkci v církvi či stupeň vzdělání svojí víry je aktivním podmětem evangelizace, a nebylo by vhodné pomýšlet na takové pojetí evangelizace, které by uskutečňovali kvalifikovaní aktéři, zatímco zbytek věřícího lidu by byl pouze receptivní složkou jejich působení.

Nová evangelizace v sobě musí zahrnovat nový protagonismus každého pokřtěného. Toto přesvědčení se stává přímou výzvou každému křesťanovi, aby se nikdo nezříkal svého závazku evangelizovat, poněvadž, zakusil-li někdo skutečně Boží lásku, která jej zachránila, nepotřebuje moc času na přípravu k tomu, aby ji mohl hlásat, nemůže čekat, že se mu dostane mnoha přednášek či zevrubného poučení.

Každý křesťan je misionářem do té míry, v jaké se setkal s Boží láskou v Ježíši Kristu; už neříkejme, že jsme „učedníci“ a „misionáři“, nýbrž vždycky „učedníci-misionáři“. Pokud o tom nejsme přesvědčeni,

pohledme na první učedníky, kteří hned poté co na sobě zakusili Ježíšův pohled, šli a naplnění radostí hlásali: „Našli jsme Mesiáše!“ (Jan 1,41). Samaritánka, jakmile skončila svůj dialog s Ježíšem, stala se misionářkou, a mnozí Samaritáni uvěřili v Ježíše „pro řeč té ženy“ (Jan 4,39). Také svatý Pavel po setkání s Ježíšem Kristem „hned začal hlásat Ježíše, že je to Boží Syn“ (Sk 9,20). Na co čekáme my?

(Radost evangelia 120)

Námět na aktivitu s dětmi

Vyprávějte dětem o poušti a oázách, jak voda může pustou krajinu proměnit v nádhernou oázu.

Moje postřehy, myšlenky, zkušenosti:

30. 3. 2014 Čtvrtá neděle postní - JEŽÍŠ - SVĚTLO SVĚTA

Modlitba k Ježíši, který uzdravuje

Ježíši,
přijímáš nás s naším srdcem
takovým, jaké právě je,
proč bychom měli nejprve čekat na to,
až se změní,
než vykročíme za tebou?
Vždyť ty je měníš každodenně,
aniž bychom věděli jak.
Děláš všechno,
abys uzdravil otevřené rány,
naš příteli a bratře Ježíši Kriste.
Amen.

(Bratr Roger Schütz)

Slovo papeže Františka o uzdravujícím bratrství

Důležitou výzvou je ukázat, že řešení nespočívá nikdy v útěku před osobním a angažovaným vztahem k Bohu, který nás současně angažuje ve vztahu k druhým. Toto se dnes děje, když si věřící počínají tak, aby se ukryli a zmizeli druhým z očí, když nenápadně utíkají z jednoho místa na druhé nebo z jednoho úkolu ke druhému, aniž by vytvářeli hluboké a stabilní vztahy. (...)

Je to falešný lék, který způsobuje chorobu srdce a někdy i těla. Je nezbytné dopomáhat k poznání, že jedinou cestou je naučit se setkávat s druhými ve správném postoji, vážit si jich a přijímat je jako druhy na cestě, bez vnitřního odporu. A ještě lépe, naučit se objevovat Ježíše ve tváři druhých, v jejich hlase, v jejich požadavcích. A učit se také trpět

v objetí s ukřižovaným Ježíšem, když snášíme nespravedlivé útočení nebo nevděčnost a nikdy neochabovat ve volbě bratrství.

Tam je pravé uzdravení, poněvadž způsob vztahování se k druhým, který nám skutečně přináší uzdravení namísto nemoci, je *mystické*, kontemplativní bratrství, které umí vidět posvátnou velikost bližního, dovede objevovat Boha v každé lidské bytosti, umí snášet nesnáze společného života přilnutím k lásce Boží, dovede otevřít srdce božské lásky a hledat štěstí druhých jako je hledá jejich dobrý Otec. Právě v této době a také tam, kde je „malé stádce“ (Lk 12,32), jsou Pánovi učedníci povoláni žít společenství, které bude solí země a světlem světa (srov. Mt 5,13-16). Jsou povoláni vydávat stále novým způsobem svědectví evangelizující příslušnosti. Nenechme si ukrást společenství!

(Radost evangelia 91-92)

Námět na aktivitu s dětmi

Zahrajte si s dětmi hru „na slepého“. Zavažte jim oči, chytněte je za ruku a projděte se s nimi po bytu. Poté si s nimi popovídejte, jak se cítily. Večer ukažte dětem prázdnou skleničku – když ji dáte do tmavé místnosti, je v ní tma. Pokud do ní však dáte zapálenou čajovou svíčku, je světlo silnější než tma – Ježíš je světlo světa.

Moje postřehy, myšlenky, zkušenosti:

6. 4. 2014 Pátá neděle postní - JEŽÍŠ - VZKŘÍŠENÍ A ŽIVOT

Modlitba

Můj život chvilka je, vteřina pomíjivá, která mi uniká a mizí jako sen. Na lásku k tobě mi, Pane, jak sám víš, zbývá jen tento dnešní den! Toužím po tobě, Ježíši milovaný, zůstaň mi oporou v tomto dni jediném, usměj se, ujmi se v mé duši kralování aspoň na dnešní den! Co na tom, hrozí-li mi budoucnost snad temně, o zítřek neprosím. Můj Pane, zahal jen svým stínem život můj, chraň čisté srdce ve mně aspoň na dnešní den!

Brzy tě uvidím na věčném břehu, Pane, můj božský lodivode, v jehož rukách jsem, veď pokojně mou loďku z bouře nevázané aspoň na dnešní den!

(Terezie z Lisieux)

Slovo papeže Františka o našem zvěstování

Církev touží po prožití misijní obnovy a určitá forma kázání přísluší nám všem jako každodenní úkol. Jde o podávání evangelia lidem, s nimiž má každý co do činění, jak těm bližším, tak neznámým. Je to neformální kázání, které lze konat během konverzace, a pak takové, které koná misionář, přijde-li někam na návštěvu. Být učedníkem znamená mít stálou ochotu přinášet druhým Ježíšovu lásku, a děje se to spontánně kdekoliv, na cestě, na náměstí, v práci, na ulici.

Toto vždy uctivé a laskavé kázání spočívá v osobním dialogu, ve kterém druhý vyjadřuje a sdílí svoje radosti, naděje, starosti o své drahé a spoustu věcí, které mu leží na srdci. Teprve po takovéto konverzaci je možné prezentovat Slovo, např. čtením z nějaké pasáže Písma nebo vyprávěním,

ale vždycky připomenutím zásadní zvěsti: osobní lásky Boha, který se stal člověkem, dal sebe samého za nás, žije a nabízí svoji spásu a své přátelství.

Je to zvěst, která se sdílí ve skromném a dosvědčujícím postoji toho, kdo se dovede vždycky učit, a s vědomím, že poselství je natolik bohaté a hluboké, že nás vždycky přesahuje. Někdy se vyjadřuje přímo, jindy osobním svědectvím, vyprávěním, gestem nebo formou, kterou může v konkrétní situaci vnuknout Duch svatý.

Pokud se to zdá rozumné a jsou pro to podmínky, je dobré zakončit toto bratrské a misijní setkání krátkou modlitbou, která naváže na starosti, jež dotyčný vyjádřil. Tak pocítí zřetelněji, že byl vyslechnut a že jeho situace byla interpretována a vložena do rukou Božích, a uzná, že Boží Slovo skutečně mluví v jeho životě.

(Radost evangelia 127-128)

Námět na aktivitu s dětmi

Porovnejte s dětmi, jaký je rozdíl mezi sušenou květinou, čerstvou květinou ve váze a zasazenou květinou.

Moje postřehy, myšlenky, zkušenosti:

13. 4. 2014 Květná neděle

Modlitba

Všemohoucí Bože, dopřej mi milost celým srdcem toužit po tom, co se tobě líbí, moudře to zvažovat, pravidelně to poznávat a dokonale to plnit. Dej, ať se nikomu nesnažím zalíbit a ať nemám strach komukoliv se znelíbit vyjma tebe. Amen.

(Tomáš Akvinský)

Slovo papeže Františka o naší cestě k potřebným

Pokud celá církev přijme tento misionářský dynamismus, musí dosáhnout všech bez výjimek. Avšak koho upřednostnit? Při četbě evangelia lze nalézt velmi jasnou směrnicí: nikoli přátelé a blízcí boháči, nýbrž zejména chudí a nemohoucí, ti kdo jsou často pohrdaní a zapomenutí, „ti kdo nemají čím odplatit“ (Lk 14,14). Nesmí zůstat pochybnosti a neobstojí vysvětlení, která toto tak zřejmé poselství oslabují. Dnes i navždy, jsou chudí přednostními adresáty evangelia a evangelizace zadarmo směřující k nim je znamením království, které Ježíš přinesl. Je třeba bez slovních vytáček prohlásit, že existuje neoddělitelné pouto mezi naší vírou a chudými. Nikdy je nenechávejme samotné.

Vyjděme, vyjděme nabídnout všem život Ježíše Krista. Opakuji tady celé církvi to, co jsem mnohokrát řekl kněžím i laikům v Buenos Aires: preferuji církev havarovanou, raněnou a špinavou, protože vyšla do ulic, spíše než církev, která ochořela uzavřeností a pohodlností a drží se vlastních jistot. Nechci církev, která se stará o to, aby byla středem, a která se nakonec uzavírá do spleti obsesí a procesů. Pokud nás má něco posvátně zneklidňovat a dělat našemu svědomí starosti, pak to, že mnoho našich bratří žije bez síly, světla a útěchy přátelství s Ježíšem Kristem, bez společenství víry, které je přijímá, bez horizontů smyslu a života. Více než strach z pochybení námi doufám pohne strach z uzavřenosti do struktur,

které nám dávají falešnou ochranu, do norem, které nás přetvářejí v nelítostné soudce, do zvyků, v nichž se cítíme klidně, zatímco venku je množství hladovějících a Ježíš nám bez ustání opakuje: „Vy jim dejte jíst“ (Mk 6,37).

(Radost evangelia 48-49)

Námět na aktivitu s dětmi

Společně s dětmi vyrobte leporelo, na kterém budou zobrazeny jednotlivé události Svatého týdne.

Moje postřehy, myšlenky, zkušenosti:

20. 4. 2014 Zmrtvýchvstání Páně

Modlitba

Ty, Zmrtvýchvstalý, sestoupils do smrti a ke všem, které smrt pohltila. I ve mně sestup do všech míst, která jsou mrtvá, do všeho, co čeká na tvůj život a na tvé světlo.

Tys skutečně vstal z hrobu a vedeš mrtvé k životu, ztemnělé ke světlu a hříšníky k smíření s Otcem.

I ve mně vstaň z mrtvých, ze všech mých hrobů, a všechno mrtvé ve mně zburcuji k životu, nepěkné proměň svým milujícím pohledem a mou vinu vlož do čekající náruče Otce. Amen.

Slovo papeže Františka o základu evangelizace

Po zamyšlení nad některými výzvami soudobé reality, rád bych nyní připomněl úkol, který na nás doléhá v jakékoli době a na každém místě, protože není pravé evangelizace bez výslovné zvěsti, že Ježíš je Pán a bez primátu hlásání Ježíše Krista v každé evangelizační aktivitě.

Jan Pavel II. shrnul starosti asijských biskupů a řekl jim, že pokud má církev „plnit svůj prozřetelnostní úděl, jímž je evangelizace jakožto radostné, trpělivé a postupné hlásání spásonosné smrti a vzkříšení Ježíše Krista, musí to být absolutní priorita“. Platí to pro všechny.

Spása, kterou nám Bůh nabízí, je dílem Jeho milosrdenství. Neexistuje žádný lidský čin, byť by mohl být jakkoli dobrý, kterým bychom si zasloužili tak obrovský dar. Bůh nás čistou milostí přitahuje, aby nás sjednotil se Sebou. On sesílá svého Ducha do našich srdcí, aby z nás učinil Svě děti, proměnil nás a dal nám schopnost odpovědět svým životem na Jeho lásku. Církev je poslána Ježíšem Kristem jako svátost spásy nabízené Bohem. Svou evangelizační činností spolupracuje jako nástroj božské milosti, která působí nepřetržitě a přesahuje každou možnou supervizi.

Dobře to vyjádřil Benedikt XVI. v zahajovací reflexi synodu: „Je důležité vždycky vědět, že první slovo, pravá iniciativa, opravdová činnost přichází od Boha a jedině zapojením se do této božské iniciativy, jedině vyprošením si této božské iniciativy můžeme se také my spolu s Ním a v Něm stát evangelizátory.“ Princip *primátu milosti* musí být majákem, který ustavičně osvětluje naše reflexe o evangelizaci.

(Radost evangelia 110, 112)

Námět na aktivitu s dětmi

Vyrobte s dětmi velikonoční přání, např. ve tvaru velikonočního vajíčka.

Moje postřehy, myšlenky, zkušenosti:

27. 4. 2014 Neděle Božího milosrdenství

Modlitba

Ježíši Kriste, Lásko nejvyšší,
tys byl vždy se mnou, a já to nevěděl.
Tys byl tady, a já na tebe zapomínal.
Tys byl hluboko v mém srdci,
a já tě hledal jinde.
Dokonce i když jsem byl daleko,
tys na mě čekal.
Přichází den, kdy ti mohu říci:
Zmrtvýchvstalý, ty jsi můj život.
Patřím Kristu, žiji v Kristu.
Amen.

(Bratr Roger Schütz)

Slovo papeže Františka o otevřené církvi

Vycházející církev má otevřené dveře. Vycházet ven k druhým a dosahovat lidských periferií, neznamená běžet za světem bezhlavě a beze smyslu. Častokrát je lepší zpomalit krok, odložit úzkost před pohledem do očí a naslouchat, anebo odmítnout naléhání a doprovázet toho, kdo zůstal na kraji cesty. Někdy je jako otec čekající na marnotratného syna u otevřených dveří, aby až se vrátí, mohl vstoupit bez obtíží.

Církev je povolána být vždycky otevřeným domem Otcovým. Jedno z konkrétních znamení této otevřenosti je mít dveře kostelů opravdu otevřené, aby se někdo, kdo chce následovat hnutí Ducha a přiblížit se Bohu, nesetkal s chladem zamčených dveří. Ale jsou další dveře, které také nemají být zavřeny. Všichni se mohou určitým způsobem účastnit

církevního života, všichni mohou být součástí společenství, a ani dveře svátostí by neměly být zavírány z ledajakého důvodu. Platí to zejména, pokud jde o onu svátost, která je „branou“ - křest. Eucharistie, byť tvoří plnost svátostného života, není odměnou dokonalých, nýbrž velkorysým lékem a potravou slabých. Tato přesvědčení mají také pastorační důsledky, které jsme povoláni rozvážně a směle vzít v úvahu. Častokrát se chováme jako kontroloři milosti a nikoli jako její příznivci. Církev ale není celnice, je otcovským domem, kde je místo pro každého i s jeho úmorným životem.

(Radost evangelia 46-47)

Námět na aktivitu s dětmi

Poradte dětem, jakým způsobem mohou druhým lidem prokazovat milosrdenství, a vysvětlete jim, co znamená být milosrdný.

Moje postřehy, myšlenky, zkušenosti:

4. 5. 2014 Panna Maria

Modlitba

Svatá Maria, Matko Boží, tys zůstala věrná, když se učedníci rozutekli. Tak jako jsi uvěřila, když ti anděl zvěstoval neuvěřitelné, že se staneš matkou Nejvyššího, stejně jsi uvěřila i v hodině jeho nejhlubšího ponížení. Stala ses tak v hodině kříže, v hodině nejtemnější noci světa, Matkou věřících, Matkou církve.

Prosíme tě: Uč nás věřit a pomoz nám, ať se naše víra stává odvahou služby a skutkem soucitné lásky. Amen.

(Benedikt XVI.)

Slovo papeže Františka o farnosti

Sním o misionářské volbě schopné proměnit každou věc, aby se zvyklosti, styly, rozvrhy, slovník i každá církevní struktura staly vhodným kanálem pro evangelizaci nynějšího světa spíše než pro sebe prezentaci. Reforma struktur, která vyžaduje pastorální konverzi, může být pojata pouze v tomto smyslu: počínat si tak, aby se všechny staly více misionářskými, aby řádná pastorece ve všech svých instancích byla více expanzivní, otevřená, stavěla pastorační aktivisty do ustavičného postoje „vycházení“ a usnadňovala pozitivní odpověď všech, kterým Ježíš nabízí svoje přátelství. Jak řekl Jan Pavel II. biskupům Oceánie: „účelem každé obnovy v církvi musí být misie, aby se nestala kořistí jakési církevní introverze“.

Farnost není zanikající struktura. Právě proto, že má velkou pružnost, může nabývat velmi odlišných forem, které vyžadují misijní tvárnost a tvořivost pastýře i společenství. Ačkoli zajisté není jedinou evangelizující institucí, a pokud je schopná neustálé reformy a přizpůsobování, je nadále „*církví, která žije uprostřed příbytků svých synů a dcer*“. To předpokládá, že je skutečně v kontaktu s rodinami a životem lidu a nestane se

rozbředlou strukturou oddělenou od lidí nebo skupinou vyvolených, kteří si hledí sami sebe. Farnost je církevní přítomnost na daném území, prostředí, kde se naslouchá Slovu a kde roste křesťanský život, dialog, zvěst, velkodušná láska, adorace a bohoslužba. Farnost prostřednictvím všech svých aktivit povzbuzuje a formuje svoje členy, aby byli vykonavateli evangelizace. Je společenstvím komunit, svatyní, kam žíznící přicházejí pít, aby mohli dál putovat, a centrem neustálého misijního poslání. Musíme však uznat, že výzva k revizi a obnově farností dosud nepřinesla postačující plody, aby se farnosti mohly více přiblížit lidem, stát se prostředím živého sdílení a účasti a zcela se zaměřit na misijní poslání.

(Radost evangelia 27-28)

Námět na aktivitu s dětmi

Popovídejte si s dětmi, kým je pro vás Panna Maria. Společně vymyslete různá oslovení pro Pannu Marii a zanešte květiny k soše Panny Marie.

Moje postřehy, myšlenky, zkušenosti: